

[Indenrigsministeren.]

i de samlede Overvejelser, ogsaa med Nationalbanken.

Hvad dernæst angaar det ærede Medlems Udtalelse om, at de Laan, der skal gives af Nationalbanken til Krisefonden, vil medføre en Udstedelse af Pengesedler, der kan tænkes at have Betydning for det økonomiske Liv i den ene eller den anden Henseende, findes der ogsaa om dette Spørgsmaal Udtalelser i Bilagene fra min Side; og de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte i Dag, kan jo ikke være nogen egentlig Indvending fra det ærede Medlems Side, idet det ærede Medlems Parti var rede til at stemme for Forslaget paa dette Punkt, hvis ikke andre Spørgsmaal var kædet til. Jeg vil dog sige med Hensyn til Muligheden for at skabe Inflation, at denne Mulighed ligger højst forskelligt til de forskellige Tidspunkter. Paa visse Tidspunkter kan en øget Udstedelse af Sedler være Udgangspunkt for en Inflation, paa andre Tider ikke. Det afhænger alt sammen af det Punkt i selve det økonomiske Forholds Udvikling i Landet, man er naaet til. Det er min Opfattelse, at det Punkt i Krisens Forløb, vi befinder os paa i Øjeblikket, er det gunstigst mulige med Henblik paa det Spørgsmaal, det her drejer sig om.

Det ærede Medlem spurgte mig dernæst, hvad Konverteringsafgiften skal anvendes til. Jeg skal dertil sige, at den skal først og fremmest anvendes til at dække, hvad der eventuelt maatte blive af Tab i Kraft af den Risiko, Staten løber, og hvis det, hvad vi haaber, skulde vise sig, at denne Risiko bliver meget ringe eller ingen, vil der ved Hjælp af de Penge, der formentlig kommer ind, kunne spares andre Skatter — det er indlysende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: Efter den højtærede Indenrigsministers sidste Udtalelser gaar jeg ud fra, at det er Mening, at dette Beløb skal hensættes, indtil man ser, hvorledes Statens eventuelle Tab udvikler sig.

Den højtærede Minister havde som sædvanlig visse venlige Udtalelser til Det konservative Folkeparti. Det gør ikke noget større Indtryk paa os. Vore Bestræbelser under dette Lovforslags Behandling er gaaet ud paa at klare Forholdet mellem Nationalbanken og Regeringen, og det er urigtigt, at dette Forhold har været klart før i Gaar. Det er ikke rigtigt, at der har

været nogen som helst positiv Udtalelse fra den højtærede Regering herom. Der var opstillet Betingelser, der forelaa Meddelelse om, at Regeringen ikke accepterede dem, og derefter har man ikke hørt mere.

Den ærede Minister sagde endvidere, at vi havde skadet denne Lovgivning saa meget som muligt. Jeg maa sige, at med Hensyn til Fremme af Rentensænkning og Konvertering har den højtærede Minister og hans Meningsfæller slaaet enhver Rekord i Henseende til at lægge Hindringer i Vejen ved deres Tale om den til Bunds gaaende Rentensænkning o. s. v.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener med, at disse Penge skal hensættes. Saa vidt mig bekendt skal Statskassen bære Tabet ved den Risiko, Staten herigennem løber, og i Kraft deraf indgaar disse Penge i Statskassen. Bliver der ikke Brug for dem, vil andre Byrder, som ellers maatte lægges paa Befolkningen, kunne undgaa. Jeg synes, at det ærede Medlem gør det langt mere indviklet; end det er. Se lidt naturligt paa det, saa vil sikkert alle disse Problemer klare sig!

Jeg maa, hvad angaar Forholdet mellem Regeringen og Nationalbanken, sige, at der har ikke været nogen som helst Uklarhed i Udvalget. Jeg har der afvist enhver Tanke om, at denne Korrespondance skulde være Udtryk for en Uenighed mellem Regeringen og Nationalbanken, og det samme har jeg gjort her i Gaar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: Det viser sig da altsaa, at disse Penge skal indgaa i det almindelige Statsregnskab — saadan maa jeg forstaa den højtærede Minister —, i den almindelige Drift. Det kan man jo godt kalde at se naturligt paa Sagen. Jeg mener nu, at Forholdet er det, at naar denne Regering faar Penge at disponere over paa den ene eller den anden Maade, letter den ikke derigennem Befolkningens Byrder, men anvender Pengene paa en Maade, som vi maa misbillige.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 100 Stemmer; 21 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.